

GÜLİSTAN

Gül Kokulu Kalemler

Kültür – Sanat – Edebiyat

Kadir ÖNAL

YAŞLI DEĞİRMENCI

Uzak, fazlaca uzak şehirlerden birinin fazlaca fukara bir köyü varmış. Bu köyün adı da fukara köymüş. Yoksul köyün toprağı çorak, havası kurakmış. Nebat yetişmez, hayvan barınmazmış. Hal bu şekilde olunca köydeki herkes bir dilim ekmeğe muhtaçmış. Bu köyde fukara ve yaşlı bir değirmenci varmış. Toprakta buğday yetişmiyormuş ki, insanoğlu buğdayını değirmene getirsin, öğütsün, un olarak geri alsın.

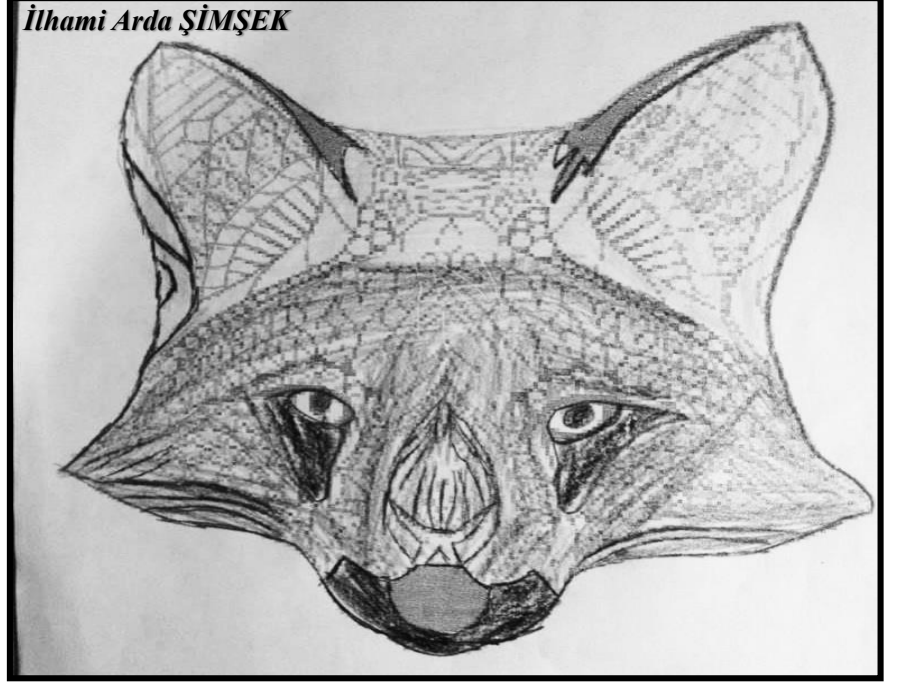
Yaşlı değirmenci erkenden kalkar, elini, yüzünü yıkar, sanki öğütülecek çuvallar dolusu buğday varmış şeklinde, hevesle değirmenin başına geçer, dereden toplamış olduğu kumları buğdaymış şeklinde değirmen taşının altına döker, kendini avuturmuş. Günler böylece geçip giderken, yoksulluk iyice boğazlarına kadar dayanmış. Bir dilim ekmek bulamaz olmuşlar.

Değirmencinin hanımı: “Bey, herkes gibi biz de açlıktan ölmeden bu köyden gidelim,” demesine karşın, yaşlı değirmenciye söz geçirememiş.

“Ölürsem değirmenimin başında ölürüm. Sen istiyorsan git,” dermiş de başka bir şey dememiş.

Yaşlı değirmenci gene bir sabah erkenden kalkmış, değirmenin başına geçmiş, dereden toplamış olduğu kumları değirmen taşının altına dökmüş. Biraz sonra değirmen gürültüyle çalışmaya başlamış. Değirmenden değişik sesler gelmeye başlamış. Değirmenci de şaşırmış, bakmış, elini uzatmış, bir de ne görsün? Unun akmış olduğu yerden çil çil altınlar akıyor mu? Yaşlı değirmenci gözlerine inanamamış, avucuna alıp bakmış, yanlış görmüyormuş, bunlar hakikaten altınmış. Sevinçle hanımının yanına koşmuş. Olanları anlatmış. Kocasına ilk anda inanmayan hanımı altınları görünce inanmış. Oldukça mutlu olmuşlar, artık yoksulluktan kurtulmuşlar. Yaşlı değirmenci ve karısı altınların bir kısmını alıp kasabaya inmişler. Kendilerine elbiseler, ayakkabılar ve yiyecekler alıp, köylerine dönmüşler. Onların bu durumunu gören köylüler olanlara bir anlam verememişler.

İlhami Arda ŞİMŞEK

Gel vakit git vakit yaşlı değirmenci ve karısı varlıklı olmuşlar. İyi yürekli yaşlı değirmenci altınları bir tek kendine ayırmayıp köylülere dağıtmaya başlamış. Köy fakirlikten kurtulmuş artık fukara köyün adı varlıklı köy olmuş. Sadece köylülerin arasındaki iki adam bu duruma tahammül edemiyormuş. Yaşlı değirmenci bu altınları nerden buluyor, diye merak etmişler.

Bir sabah erkenden değirmene giderken, yaşlı değirmenciyi yakalamışlar ve değirmene getirip bağlamışlar. Altınları nerden bulduğunu sormuşlar fakat bir türlü söyletmemişler. Yaşlı değirmenci, ben size de altın verdim, yardım ettim, deyince adamlar, verdiğin on altın bizlere yetmedi, biz altınların hepsini istiyoruz. Adamlar, değirmenciye altınların yerini söyletmek için, odunla dövünce yaşlı değirmenci oracıkta ölmüş. Bunun üstüne adamlar korkup kaçmışlar. Hemen sonra adamları kolcular yakalayıp zindana atmışlar. Yaşlı değirmencinin karısı, aynı yöntemle altın elde etmek istemiş fakat bu mümkün olmamış. Aradan vakit geçtikçe köy giderek fakirleşmiş ve adı yine fukara köy olmuş.

Elif ZÜMRA **GÖKYÜZÜ**

Bulutlar kavga etmiş,
Şimşek ışıklar saçmış,
Gök gürültüsü gürlenmiş,
Yıldırım yere çarpmış.

Rüzgar bulutu katmış önüne,
Yağmur yağdıracakmış,
Güneş olaya el koymuş,
Onlar saklambaca doymuş.

Kırmızı uçurtmanın,
Bütün hayali uçmak.
Haydi şimdi uçalım,
Gökyüzüne koşalım.

Arda ŞİMŞEK **VATAN**

Atamızdan bize yadigar,
Anadolu'nu adı bizde var.
Göz dikenler dersini aldılar,
Vatan bir bayrak bir sevilir.

Vatan uğruna dökülen kanlar,
Gökyüzünde bir bayrak oldular.
Çanakkale'de yeniden doğdular,
Vatan bir bayrak bir sevilir.

Beşer onar geldiler vatana,
Saldırdılar dört bir yandan etrafa,
Yine de Türk vazgeçmedi ama,
Vatan sevgisi bitmez gönülde.

Arda ŞİMŞEK
ANKARA

Başkentimiz Ankara,
Gezeriz buralarda.
Kimini severiz, kimini sevmeyiz,
Güzelim Ankara.

Herkes oynar burada,
Ellerde zil ve kaşık.
Bir o yana bir bu yana,
Hadi Ankaralılar oynamaya.

Feyza Kevser İLHAN
ÖZGÜR SES

Yirmi Dokuz Ekimde
Cumhuriyet kuruldu
Ulus özgür sesini,
Tüm dünyaya duyurdu.

Cumhuriyet bizlere
Armağandır Ata'dan
Egemenlik sesleri
Yükseldi Ankara'dan.

Al bayrağım göklerde,
Rüzgarla dalgaları.
Cumhuriyet Bayramı,
Hep heyecanla kutlanır.

Selenay ÖZTÜRK
VATAN AŞKI

Vatan sadece üzerinde yaşadığımız bir toprak parçası değildir. Vatan uğruna nice canlar verilmiş ve topraklar kazanılmıştır. Kendisine özgür bir bayrağı, bağımsızlığı, milli marşı olup üzerinde insanların yaşadığı sınırları çizilmiş toprak parçasına vatan denir. Toprak parçasının vatan sayılması için kan dökülmesi ve zaferler kazanılması gerekmektedir. Vatan, millet için kutsal değerlerden olup yaşamlarını devam ettirebilirler.

Vatana olan sevgimiz bizi yüceltir. Vatanın savunmasına iman dolu göğsümüz ve inancımız olmuştur. Uğruna milyonlarca şehit vermiş olduğumuz vatan parçasının manevi değeri çok yüksektir. Atalarımız vatanımızı korumak için geride çocuklarını, eşlerini bırakarak cephelerde savaşmışlardır. Birçoğu geri dönemediği gibi geride dul eş, yetim çocuk bırakmışlardır. Atalarımızın bize emanet ettiği cennet vatanımız korumak için gerektiğinde cephelere giderek mücadele vermeliyiz.

Binlerce yıldır hakimiyet kurduğumuz toprakların değeri yüksektir. Atalarımız tarafından bırakılan bu toprakların korunmasını sağlamalıyız. Kutsal topraklarımızı ve vatanımızı korumak adına en büyük vazifemizi üstlenmeliyiz. Bugünün gençleri yarının ülke yönetiminde söz sahibi olacak kişiler olmuştur. Koruyarak muhafaza etmek bizim görevimizdir. Atatürk gençliğe hitabesinde damarlarımızda akan asil kanda o kudretin bulunduğunu anlatır.

Efe Nazım KAYABAŞI
EŞEK İLE KEÇİ

Bir varmış bir yokmuş evvel zamanların birinde insanın birinin bir keçisiyle bir de eşiği varmış. Keçi: Ona benden daha iyi bakıyorlar! Onu benden daha iyi yediriyorlar!" diye eşiğe imrenmiş. Bir kurnazlık düşünmüş, eşiğe demiş ki: "Ne olacak senin bu durumun? Bir değirmen taşına koşarlar, onu çevirirsin, bir arkana yük vururlar, onu taşırırsın! Bir gün rahat ettiğin yok... Ben senin yerinde olsam ne yaparım, bilir misin? Bir hendeğin yanından geçerken kendim hendeğin içine yuvarlanıveririm, belki birkaç gün bu şekilde dinlenirim!" Keçi işte bu şekilde demiş, eşek de inanmış onun sözüne, hendeğin yanından geçerken kendini atıvermiş. Tüm vücudu yara bere içinde kalmış. Efendisi derhal bir baytar getirmiş, ondan ilaç sormuş. Baytar, eşiğin ötesine berisine bakmış, en sonunda: "Bir keçi ciğeri bulup kaynatacaksın, suyunu bu hayvana içireceksin; iyileştirmenin başka yolu yok" demiş. Adamcağız da tek eşiği iyileşsin diye keçiye gözden çıkarmış, kesivermiş.

Bu masaldan alacağımız nasihat: Başkasına fenalık için seviye kuran, kendi kuyusunu kazmış olur.

Halil İBRAHİM YAZAL
İNANMAK, BAŞARMAKTIR

İnanmak, başarmanın yarısıdır. Bu söz öylesine söylenen bir söz değildir. Bir işte olsun, bir okulda olsun, bir sanayide olsun yapılan her işte bir inanç duygusu vardır. İnanmak başarmanın yarısıdır ne demektir? İnsan hayatı boyunca birçok iş gerçekleştirmek ister ve bu işleri yapmak için pek çok çaba sarf eder. Ancak bir işin başarılı olabilmesi için en başta insanın o işi yapacağına inanması ve bu konuda kararlı olması gerekmektedir. Bir insan bir işi yapmayı kafasına koyduysa, önüne çıkan hiçbir engel onu durduramayacaktır. Çünkü insan bu kararlılık ile elinden gelen her şeyi yapar ve karşısına çıkan zorluklarla bu inanç ve kararlılıkla mücadele eder. Ancak bir kişi ben bu işi yapamam diyorsa bundan sonra ne yaparsa yapsın o işi gerçekleştiremeyecektir. Ben bunu yapamam diyen kişi mücadeleyi baştan kaybetmiştir. Hayatta başarıya giden yol öncelikle kararlıktan geçmektedir. Bir işi yapacağına inanan insan o işi yapmış kabul edilir. Çünkü o kişi bu istek ile yapmak istediği işin üstüne gidecek ve ne olursa olsun sonunda o işi gerçekleştirecektir. Bu nedenle bir işe başlarken öncelikle o işin gerçekleşeceğine inanmak gerekir.

Mert ÖZBEK

AHMET'İN BAŞARISI

Çok eskiden Ankara'nın bir mahallesinde fakir bir ailenin Ahmet adında çocuğu varmış. Ahmet'in ailesinin durumu içler acısıymış. Bu duruma Ahmet çok üzülmemektedir. Kendisine yeni elbise alamadığı için her aynı elbise ile okula gitmekten çok sıkılmıştı. Bu duruma çok üzülse de elinden bir şey gelmiyordu. Okuldaki diğer arkadaşları sürekli güzel ve yeni elbiselerle okula geliyorlarmış. Ahmet'in sınıftaki diğer arkadaşları onunla sürekli dalga geçerlermiş. Özellikle de Mehmet, Ahmet'le çok dalda geçermiş. Onun hem fakir oluşu hem de tembel oluşu çok hoşuna gidiyormuş. Bu duruma çok üzülen Ahmet başboş sokaklarda dolanıyormuş. Aslında fakir olmanın tembel olmakla bir alakası yoktu. Ahmet bunun farkına bir türlü varamıyordu. Yine hiç çalışmıyor yine aynı tembelleğe devam ediyordu. Öğretmenleri de bu duruma çok üzülüyordu. Yine bir gün sınıftaki arkadaşları Ahmet ve diğerlerine karşı aynı kötü davranışları sergiliyorlardı. Bu durum karşısında artık canı sıkılan ve morali bozulan Ahmet artık bir şeyler yapmak istiyordu. Fakir oluşu tembelleğe mani olmadığını anlayan Ahmet artık çalışmaya başladı. Artık ödevlerini yapıyor sürekli kitap okuyordu. Sınavlardan artık yüksek alıyordu. Artık eskisinden daha başarılı ve inançlıydı. Ve artık yıl sonunda güzel bir karne getirmişti. İnanmak başarmanın yarısıdır.

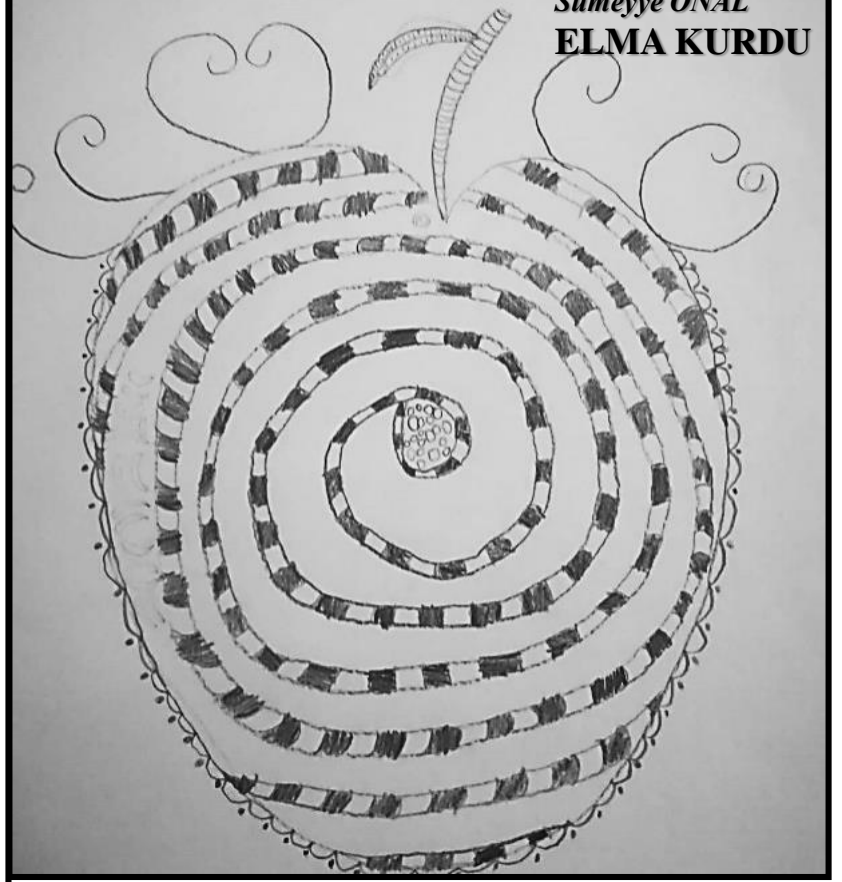
Muhammed EREN TOPÇU **VATAN SEVGİSİ**

Vatan sevgisi önemlidir. Vatanımızı ve bayrağımızı sevmeyen insanlar olabilir onlara vatan sevgisinin nasıl bir duygu olduğunu hissettirmemiz lazım. Vatan sevgisi dünyanın en güzel örneklerinden biridir. Atalarımız ve büyüklerimiz bu vatani ve toprağı korumak adına türlü zorluklardan geçmiştir. Korumak adına kendi canlarını feda etmişlerdir. Bu nedenle bu toprağın değerini bilmeliyiz. Çocuklarımıza ve torunlarımıza bunları anlatmalıyız.

Bu vatan toprağı nice savaşlarla beraber kanla bulanmıştır. Bir sürü ülkeler bu toprağı almak için bizimle savaştı. Ama biz hiçbir zaman ümidimizi ve sabrımızı yitirmeyerek savaştık. Hep birlikte omuz omuza, sırt sırta savaştık. Hiçbir zaman yenilmedik. Bu vatanımızı elimizden almaya çalışanlara karşı ellerini boş gönderdik. Kurtuluş savaşı, Çanakkale zaferi bu dediklerimin en büyük kanıtıdır.

Askerlerimiz ve gazilerimiz bu vatan uğruna eşlerini ve çocuklarını bırakıp cepheye koşular. Çünkü onlar için en önemli şey vatan toprağıdır. Uğrunu ölünecek bir şey varsa o da vatandır. Bu bayrak altında şehit oldular. Bu güzel vatani bizlere bıraktılar. Onun için bu vatan toprağının her yerinin değerini bilmeliyiz. Onlar için dua etmeliyiz. Onların bıraktığı mirasa sahip çıkmalıyız. Şehitlerimize ve gazilerimize sahip çıkmalıyız. Onlara her yerde ve her zaman teşekkür etmeliyiz. Bu bayrağı daima arşa çıkarmalıyız. Geçmişte karşımıza çıkan ve gelecekte de karşımıza çıkacak olanlara karşı hep birlik olmalıyız. Vatan sevgisini içimizden hiç çıkarmamalıyız.

Sümeyye ÖNAL
ELMA KURDU

Efe Nazım KAYABAŞI **CİMRİ**

Bir zamanlar bir köyde yaşayan yaşlı bir adam varmış. Bu adam altın biriktirir ve bu altınları hiçbir zaman harcamazmış. Gel zaman git zaman altınlara olan sevgisi katlanarak devam ederken evi hariç bütün mal varlığını altına çevirmiş. Altınları harcamamak için de gömmüş. Gömdüğü yere sürekli gidip gelmeye başlamış. Uzaktan bu adamı takip eden insanlar, hareketlerinde bir gariplik sezmiş.

Sürekli gelip baktığı noktaya, adam gittikten sonra merak edip bakmışlar. Bir de ne görsünler, çil çil altınlar çuvallar dolusu bir şekilde toprağın altında durmaktadır. Altınları almışlar. Adam bir daha kontrol etmeye geldiğinde, altınları görememiş ve yıkılmış. Veryansın etmiş. İnsanlar durumu fark etmişler. Adama üzölmüşler. Birkaçı, sen altınları harcamadıktan sonra ha taş biriktirmiş, ha altın biriktirmişsin, kime ne faydası var deyip, adamın cimrilliğini yüzüne vurmuş.

Sadettin TÜRKAY **BIRAKMA**

Senin kokunu özledim anne,
Senin o yavrum diyerek sevmeni özledim anne,
Sensizken dünyam karanlık anne,
Beni karanlıkta bırakma anne.

Benin senin çocuğün değil miyim anne.
Beni sensiz bırakma anne,
Sen yokken nasıl yaşadım anne,
Ben sensizliği ölüm bildim anne.

Bir gün geleceksin de mi anne?
Beni böyle bırakmayacağımı biliyorum anne,
Beni asla unutma anne,
Tek başıma bırakma anne.

Azra KORKMAZ

ÇOCUKLUK ARKADAŞIM

Hayal gördüm dün gece,
Geçmiş zamanla ilgili,
Özlem giderdim,
Çocukluk arkadaşım.

Sevdi beni bu gece,
Barıştık onunla.
Özlem giderdik,
Çocukluk arkadaşım.

Hatice DARKA

23 NİSAN

Ulusal bayramlarımız içinde en sevdiğim bayram 23 Nisan'dır. Çünkü benim çocukluğumda okulca iki ulusal bayram kutlanırdı. Biri Cumhuriyet, diğeri 23 Nisan. Okulun açılışının ilk günlerine rastladığı için yeteri kadar hazırlanma fırsatı bulamadığımızdan Cumhuriyet Bayramı kutlamaları yavan ve sönük geçirdi.

Oysa 23 Nisan öyle mi? Bir kere hazırlık için uzun bir süre var. Sonra, uzun ve sert geçen bir kıştan sonra sıcak günlerin habercisi, baharın başlangıcı, tabiatın uyanışı, börtü böceğin canlanması... 23 Nisan beni, çocukluk günlerime, ilkokulumla götürür. İki ya da üçüncü sınıftaydım. O gün gökyüzü bulutsuz, hava sıcaktı. Yemyeşil harman yerinde kuzular, koyunlar, danalar, taylar otuyor, kadınlar madımak topluyordu. Okulun bahçesinde sıra olduk. Başta bir ağabeyin taşıdığı okul bayrağı arkada annelerimizin hazırladığı küçük ebatlı Türk bayraklarımızla Eskişehir Marşı'nı söyleyerek köyü baştan başa dolaşıp harman yerine, geniş harman yerinde tek bir ev olan tuğlalı ve balkonlu bizim "öğretmenevi" dediğimiz, resmi ağızların lojman dedikleri binanın önüne geldik. Büyüklerimiz önceden gelip kendileri için ayrılan yerlere yerleşmişlerdi bile...

Lojmanın yerden bir metre kadar yüksek olan balkonu sahne olarak düşünülmüş. Önüne asılan perde, Küçük Ali piyesinin dekorunu saklamakta, diğer etkinlikler perdenin önünde gerçekleşmekteydi. Seyirciler, sahnenin önünde, yaşlılar sandalyelerde diğerleri uygun buldukları yerlere ilişmiş, ama hepsinin gözleri pür dikkat sahnede...

İstiklal Marşı, günün anlam ve önemini belirten konuşma, şiirler, türküler, halk oyunları, alışılmış ama köyümüz için renkli görüntülerdi. Hepsi ayrı beğeni topluyor, özellikle kahramanlık ve Atatürk Şiirleri, yaşlılarımızı ve kimi gazilerimizi derinden etkiliyordu. Gözleri bağlı yoğurt yeme yarışları, ağza alınan kaşıklardaki yumurtaları düşürmeden koşma yarışmaları, çuvala girerek yapılan koşular, köylümüzün şimdiye kadar görmediği, şaşkınlık ve beğeniyle izlediği yarışmalardı. Bütün bu ve benzeri etkinliklerden sonra sıra piyese, Küçük Ali piyesinin sergilenmesine gelmişti. Oyunu ayrıntısıyla hatırlamıyorum ama konusu Kurtuluş Savaşı'yla ilgiliydi. Yedi - sekiz yaşlarındaki Küçük Ali'ni kahramanlıklarının anlatıldığı oyun, şehit olan Ali'nin bayrağa sarılı cesedinin bir büyüğünün kucağında görülmesiyle sona eriyordu. Bu final büyük küçük herkesi etkilemişti. Aralarında Kurtuluş Savaşı gazilerinin de bulunduğu büyüklerimiz neler düşünüyordu bilinmez ama biz küçükler kararımızı çoktan vermiştik bile. Seneye 23 Nisan'da Küçük Ali'yi ben oynayacağım. Büyüyünce de kesinlikle öğretmen olacağım. 23 Nisanları daha da görkemli kutlamak için.

**Halim ERDOĞMUŞ
KAYIP BÜLBÜL**

Bir bülbül varmış. Bu bülbül annesiyle gezermiş. Bülbül annesiyle gezerken yağmur başlamış. Annesi" Yuvamıza dönmeliyiz!" demiş. Yavru bülbül ve annesi yuvalarına doğru kanat çırpılmışlar. Arkalarından bir kuş çarpmış. Yavru bülbülün kanadı yaralanmış. Yavru bülbül uçamamaya başlamış. Yavru bülbülün kanadı kendisine yardım eden annesinin kanadından kaymış. Yavru bülbül bir ağacın tepesine düşmüş. Yağmur daha çok şiddetlenmiş.

Yavru bülbül anne bülbüle seslenmiş.

"Sen yuvamıza dön beni boş ver ıslanacaksın!" demiş.

Anne bülbül ıslanmadan eve geri dönebilmiş. Ama mutsuzmuş çünkü yavru bülbülü maalesef kaybetmiş.

O sırada yavru bülbül yağmurun bitmesini beklemiş. Az sonra yağmur dinmiş. Yavru bülbül kanayan yarasını

bir yaprakla sarmaya çalışmış. Kanadı çok kötü yaralanmış. Biraz sonra bir kuş gelmiş ve yavru bülbüle yardım etmiş.

Yavru bülbül büyük kuşa teşekkür etmiş. Kuş senin annen nerede?" diye sormuş. Yavru bülbül her şeyi tek tek anlatmış. Kuş sana yardım edemem demiş. Ve uçup gitmiş.

Bülbül dağa doğru uçmaya başlamış.

Orada keçi ile karşılaşmış.

Keçiye anne mi gördün mü? Demiş.

Keçi anneni görmedim demiş.

Yavru bülbül aramaya devam etmiş.

Dağdan inip ormandaki ağaçları gezmiş. Annesini bulamamış.

Ama tek bulduğu şey hayır cevabıymış.

Yavru bülbül annesini ararken annesi yavru bülbülü görmüş.

Anne bülbül ona yavrum diye seslenmiş. Yavru bülbül annesini görmüş ve birbirlerine doğru uçmuşlar.

Birbirlerine sarılmışlar. Mutlu son...

İMTİYAZ SAHİBİ

Fatih EĞİLMEZ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Rifat KEYVANOĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Dilek ÖZBULUT

GÖRSEL DANIŞMAN

Sibel BAŞAL

YAYIN KURULU

Aysun GİRGİN GİRAY

Ceyda ARZUMAN

OKUL ADRES TELEFON**GÜLDARPI İLKÖĞRETİM KURUMLARI**

Çubuk Güldarpi Mahallesi Çayyolu Sok.No:1

Çubuk/ANKARA 0312 827 14 44